

„Tebe je radost s těma nevěřícíma pozorovat, ale já na to prostě nemám,“ řekl mi jeden bratr, když jsme se vraceli [z rozhovorů o Ježíši s cizími lidmi ve městě](#).

Přemýšlel jsem nad různými svými dovednostmi a zjistil jsem, že jen málo jich je v kategorii „co umím přirozeně“ míněno bez práce – bez kažení a učení. Naprostá většina toho, co dneska dělám docela dobře a s lehkostí, spočívá v tom, co jsem se pracně naučil! Za mými dovednostmi povětšinou stojí dřina!

Celý život iniciativně vyhledávám inspirující prostředí, kde ty věci někdo dělá opravdu dobře! Pozoruji, vyptávám se a následně taky zkouším! Nejdřív sám pro sebe a postupně i v prostředí, kam daná dovednost patří. Pokud je to možné, zpočátku raději zkouším s kvalifikovanou podporou a zpětnou vazbou. V každém případě mám za sebou mnoho trapasů a neúspěchů!

Na příklad, pokud jde mluvený projev, pozoroval jsem a napodoboval různé dobré zkušeňáče a studoval rozmanité zdroje. V pokročilejším stadiu mi asi nejvíc pomohla práce v Českém rozhlase, kde mě cepovali profesionální režiséři. Pak jsem pravidelně poslouchal svoje vlastní pořady a průběžně jsem zkoušel zlepšovat, co jsem sám viděl jako slabší prvky nebo co mi řekli profíci.

Tak podobně to bylo i ve službě nevěřícím lidem. Velmi mnohé z toho, co by u mě někdo naprosto povrchně označil jako „dar“, je výsledkem pozorování, vlastního nácviku a dlouhodobého praktikování s mnoha chybami a prohrami. Podobný růst ve službě nevěřícím jsem v posledních letech viděl u desítek obyčejných křesťanů!

Jsem si celkem jistý, že na to máš taky! Když s mnoha modlitbami budeš pozorovat někoho, kdo to dobře dělá, když se od něho budeš učit, sám/sama to přímo s nevěřícími zkoušet a když si do toho necháš mluvit, zanedlouho přijde ovoce, jaké jsi nikdy předtím nezažil/a!

To můžeš taky

A pak to můžeš učit i další křesťany! Kdy se do toho pustíš?

—150—